
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 12

PROSINEC 2019

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Další rok utekl jako voda. Čím je člověk starší, tím rychleji běží čas. Stárnutí přináší také zkušenosti a moudrost, o které bychom se rádi podělili s mladšími. Jeden bonmot říká pichlavě, že se stářím přichází moudrost, ale někdy přichází stáří samo.

Svátek studentů 17. listopadu připomněl, jak aktivní byli mladí lidé při změně poměrů. Mladí hledají odpovědi na otázky, které je trápí. Občas nám může vadit, že se neptají na věci, o kterých jim můžeme říci ze své zkušenosti. Setkávám se s názorem, že mladým lidem chybí prostor pro dialog v církvi. Ten jim nabídl papež na synodě věnované mladým lidem a často připomíná, že je třeba mladou generaci brát vážně.

Marek Orko Vácha svou knihou „Nevyžádané rady“ nabídl svůj pohled na základech rozhovorů se studenty středních i vysokých škol. Je umění být důvěryhodným rádčem, žít tak, aby mladí lidé měli

odvahu se ptát a vést dialog o věcech, které jsou pro ně důležité.

Advent je čas přípravy na vánoční svátky. Může být také časem reflexe, jak se nám daří být empatickými a naslouchajícími nejen při přípravě dárků, ale i ve vztazích k těm, které potkáváme nejčastěji. Jestli dokážeme být průvodci dospívajících dětí, jestli dokážeme mít pochopení pro ty, kteří dosud neobjevili pravý smysl vánočních svátků a adventu. Důležité je, abychom jim nebyli překážkou, ale znamením na cestě.

Pokoušení moci, které připomíná 17. listopad 1989, má různé podoby. Jean Vanier říká: „Rádi bychom své nápady uskutečnili, a to hned. Křesťané někdy můžou maskovat tyto špatné sklony zaujetím pro dobrou věc. Není nic hroznějšího než tyranie pod rouškou náboženství.“ Jaká pokoušení moci, třeba i velmi decentní, jsou v mém srdci? Jakou moudrost předávám svým životem?

Oznámení

Roráty

Zveme na sobotní rorátní mše sv. 7., 14. a 21.12. od 7 h. Po mši následuje společná snídaně na faře.

Duchovní obnova

Adventní duchovní obnova s P. Kunešem bude v sobotu 7. prosince od 9 h.

Dětská mše

Mše svatá pro děti bude 8.12. od 10.30 v Brandýse (navíc k pravidelné ranní mši v 8.30).

Klub duchovní četby

Klub duchovní četby se sejde v úterý 3.12. a 17.12. od 19.15 na brandýské faře. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Manželské exercicie

V úterý 10.12. od 19.30 se konají na faře svatoignácké manželské exercicie s modlitbou, meditací a sv. přijímáním.

Katecheze pro dospělé

Podzimní cyklus katechezí pro dospělé s jáhnem Pečeným pokračuje ve středu 11.12. po mši sv.

Rozhovory za kostelem

V sobotu 14.12. v 10 hod. zveme na *Rozhovory za kostelem*, cyklus sobotních setkání dospělých farníků s křesťanskou či hledající mládeží. Tentokrát je povede Mgr. Melicharová.

Adorace v Toušeni

Zveme na pravidelnou tichou adoraci Nejsvětější Svátosti každou neděli od 19 do 20 h. v Toušeni.

Modlitby matek

Zveme maminky z naší farnosti ke společné modlitbě růžence ve čtvrtek 19.12. ve 20 h. na faře.

Spolčo

Spolčo farní mládeže se koná v neděli 8.12. a 22.12. od 17 h. na faře — zváni jsou mladí už od 6. třídy.

Mše svaté v době vánoční

Úterý 24.12. – Štědrý den

Brandýs: Odpolední mše sv. v 16 h., půlnoční mše sv. ve 24 h. (P. Bulín)

Toušeň: Večerní mše sv. od 21 h.

Svémyslice: Půlnoční mše sv. od 24 h.

Středa 25.12. – Narození Páně

Brandýs: Mše sv. v 10 h.

Čtvrtek 26.12. – sv. Štěpána

Brandýs: Mše sv. v 9 h.

Neděle 29.12. – Sv. Rodiny

Brandýs: Mše sv. v 8.30 h.

Toušeň: Mše sv. v 10.30 h.

Svémyslice: Mše sv. ve 14.30 hod.

Úterý 31.12. – sv. Silvestr

Brandýs: Mše sv. v 18 h.

Středa 1.1. – Slavnost Matky Boží Panny Marie

Brandýs: Mše sv. v 10 h.

Adventní koncert vokální skupiny KRISKROS ve čtvrtek 19.12. od 18 h. a od 20 h. v kostele Obrácení sv. Pavla. Vstupné 250 Kč, předprodej vstupenek v Kriskros Café.

Liturgický kalendář

Neděle 1. prosince

1. neděle adventní

Úterý 3. prosince

Památka sv. Františka Xaverského

Pátek 6. prosince

Památka sv. Mikuláše

Sobota 7. prosince

Památka sv. Ambrože

Neděle 8. prosince

2. neděle adventní

Pondělí 9. prosince

Slavnost Panny Marie počaté bez poksvrny prvotního hříchu

Pátek 13. prosince

Památka sv. Lucie

Sobota 14. prosince

Památka sv. Jana od Kříže

Neděle 15. prosince

3. neděle adventní

Neděle 22. prosince

4. neděle adventní

Úterý 24. prosince

Štědrý den

Středa 25. prosince

Slavnost Narození Páně

Čtvrtek 26. prosince

Svátek sv. Štěpána

Pátek 27. prosince

Svátek sv. Jana Evangelisty

Sobota 28. prosince

Svátek svatých Mláďátek Betlémských

Neděle 29. prosince

Svátek Svaté rodiny

Adventní koncert svémyslických Kůrovců a zelenečského sboru Nota Verde v neděli 8.12. od 18.30 h. v kostele sv. Prokopa ve Svémyslicích. Vstupné dobrovolné.

Ekumenické setkání v duchu Taizé

Milí spolufarníci,

rozhodli jsme se reagovat na Kristovu výzvu k budování jednoty v církvi, a proto jsme oslovili křesťanská společenství v Brandýse a okolí s nabídkou ekumenického setkávání v duchu Taizé.

Komunita Taizé je křesťanské ekumenické společenství klášterního typu nacházející se v burgundské vesnici Taizé ve Francii. Bylo založeno v roce 1940 bratrem Rogerem. Dnes komunita čítá kolem 100 bratrů, katolíků i křesťanů různých

protestantských vyznání, kteří pocházejí z více než 25 různých národů. Modlitební setkání v duchu Taizé spočívá v kombinaci meditativních zpěvů a krátkých rozjímání Písma.

Komunita v Taizé vypracovala způsob ekumenické modlitby, která může svoji přístupností a srozumitelností oslovovat i hledající lidi dobré vůle.

*První ekumenické setkání Taizé se koná v neděli 1.12. od 17.30 v kostele Obrácení sv. Pavla v Brandýse. **Srdečně zveme!***

Pozvánka na evangelickou faru

Milí přátelé,

od ledna se budeme jednou za 14 dní scházet ke kontemplativním meditacím. První setkání se uskuteční ve čtvrtek 16.1.2020 od 18 h. na evangelické faře v Brandýse nad Labem, Horova 1885. Dále vždy ve stejnou dobu, každý lichý kalendářní týden. Meditace budou probíhat ve vytápěné modlitebně, v případě teplého počasí v kostele sv. Petra nebo venku na zahradě. Průběh meditace je inspirován karmelitánskou kontemplativní modlitbou – 25 minut sezení proložené 5 minutami meditační chůze. Při jednom setkání budeme medítovat dvakrát nebo třikrát 25 minut, podle aktuální potřeby. Budeme používat meditační stoličky, polštářky nebo obyčejné židle.

Slovo kontemplace má mnoho významů. Pro účely našich setkávání bych ji popsala jako modlitba v tichu. Považuji ji za jednu z možností pro cestu rozvoje lidské osobnosti. Setkáváme se při ní ve svém nitru s duchovní silou, která nás uzdravuje a proměňuje. Pro křesťany je kontemplace cestou do nitra ve stopách křesťanských mystiků vedoucí k hlubšímu poznání Boží skutečnosti ve vlastním nitru.

Při kontemplativní modlitbě nám pomáhá ticho a klidná pozice s rovnými zády. Snažíme se nehonit za každou myšlenkou, naopak je jen pozorujeme, od-

kládáme a necháváme být. Nacvičujeme naši schopnost odevzdávat naše starosti i radosti. Utišuje se naše ego a pomalu získáváme vnitřní pokoj. Pomine napětí v těle, ztuhlé svaly se uvolní a krevní tlak se srovná. Při sezení můžeme vnímat jak hluboký klid, tak i neklidnou smršť myšlenek nebo návaly emocí. Jde jen o to, nebát se během meditace s tím vším být.

Ticho v kontemplaci potřebujeme tím více, čím více jsme v našich životech zaneprázdněni. Proto si nacvičujeme být bdělí a plně v přítomném okamžiku. Pomalu a často neviditelně nás tento typ modlitby proměňuje a pomáhá nám být více ve svém nitru a mít větší odstup od svých emocí a myšlenek.

Pokud byste se chtěli dozvědět více, zvu vás na krátké povídání v neděli 12.1. v 10.30 na evangelické faře. V následujícím týdnu ve čtvrtek 16.1. proběhne naše první setkání. Je samozřejmě možné se připojit kdykoliv později. Základní uvedení do „ticha“ pro ty, kteří s tímto typem modlitby nemají zkušenost, bude poskytnuto přímo na místě.

Těším se, že se budeme scházet bez ohledu na to, jestli jsme nebo nejsme členy nějaké církve. Případné dotazy můžete směřovat na mail ivana.boleslav@gmail.com nebo telefon 602 625 812.

Ivana Adámková

Předvánoční

Panno Maria, maminko Boží,
odhrň nám ze srdce trní a hloží,
kterým zarůstáme, jak jdeme světem,
že vůbec už nejsme podobní dětem.
Lidé jsou lhostejní a „každý všechno ví“,
surové děti po lásce hladoví.

Zas budou Vánoce – světla a zvoneček.
Každému z milých mám připravit dáreček.
Co ale vybrat? Doba je smutná:
radost z dárku prý nebude nutná,
každý si vybere, co bude chtít, sám.
Jenom dost peněz si připravit mám!

Také už neumíš dárečky udělat,
zapomněls, co je to „radost si darovat“?
Neslyšíš písničku sýkorky u jeslí,
jen rámus venku? To právě vynesli
hromady odpadků po Štědrém večeru.
Tak ještě vyprat špinavou zástěru
a odstrojít stromek, ať už je klid!
Co všechno už jsme si nechali vzít?

Nechci a nechci ty smutné svátky!
V oříšku najdu si Vánoce zpátky.
Každému napíšu po něžném přáníčku,
nejdelší Tobě, můj „dospělý“ synečku!

Bude tichoučko, půjdem zas k Betlému
pro všechno nejlepší, co přejeme každému.
A když se pokloníš,
možná Ti Hvězda usedne na dlani —
ale je tu plno sýkorek
a jejich písnička prý hvězdy zahání...

J.J.

Promluva sv. Augustina o Narození Páně

Znovu nastal den narození našeho
Pána a Spasitele Ježíše Krista, kdy Pravda
vzešla ze země a Den ze Dne se zrodil do
našeho dne. Proto jej můžeme jako každý

rok oslavit: *Jásejme a radujme se z něho!*

To, co nám pokora tak vznešeného
Boha připravila, dobře chápe víra křes-
ťanů – bezbožným srdcím to však zů-

stává nepochopitelné. Neboť Bůh tyto věci skryl před moudrymi a chytrými a odhalil je maličkým. Ať se tedy pokorní pevně přichytí pokory Boží, aby s takovou vydatnou pomocí, jakoby posazení na mezka vlastní slabosti, dorazili na Boží výšinu. Ale zatímco se „moudří a rozumní“ snaží prozkoumat hlubiny Boží a přitom nevěří v jeho ponížení, přehlížejí prosté skutečnosti a právě proto nejsou schopni dospět ani k věcem vznešeným.

Zůstávají prázdní a lehkomyšní, namyšlení a domýšliví – jakoby zavěšení ve větru mezi nebem a zemí. Ano, jsou „moudří a rozvášní“, ale patří tomuto světu, a nikoli tomu, který tento svět stvořil. Kdyby totiž byli nadáni moudrostí, která náleží Bohu a kterou je sám Bůh, pochopili by, že Bůh může na sebe vzít tělo, a přitom se nemusí v tělo proměnit. Pochopili by, že Bůh přijal to, co není, a přitom zůstal tím, čím je. Pochopili by, že k nám přišel jako člověk, a přitom od Otce neodešel. Pochopili by, že zůstal tím, čím je, a ukázal se nám takový, jací jsme my. Pochopili by, že svou moc vložil do malého dítěte, a přitom se nevzdal vlády nad celým vesmírem. Celý vesmír je dílem toho, který zůstává u Otce, a dílem toho, který k nám přichází, je narození z Panny.

Panenská matka vpravdě poskytla důkaz jeho vznešenosti: jako byla pannou před porodem, stejně tak zůstala pannou i po porodu. Muž shledal, že počala, z muže však nepočala. Bez přičinění muže očekávala mužského potomka.

O tolik šťastnější a obdivuhodnější je, že se jí dostalo plodnosti, aniž přitom ztratila své panenství. Ti „moudří a rozumní“ budou raději věřit, že si někdo tento veliký zázrak vymyslel, než aby při-

puslili, že se mohl skutečně stát. A tak v Kristu, Bohu i člověku, pohrdají jeho lidstvem, protože v ně nemohou uvěřit, a v jeho božství nevěří, protože jím nemohou pohrdat. Čím více jej však zvrhují, tím spíše přijímáme tělo člověka v pokoře Boží. A čím více považují za nemožné, aby se člověk narodil tak, že panna porodí, tím božštější takové narození je.

Proto oslavme Narození Páně v jeho počtu a slavnostně! Mužové, radujme se! Ženy, jásejte! Kristus se narodil jako muž, narodil se z ženy a cti se tak dostává oběma pohlavím. Ať proto každý, kdo v prvním člověku našel zvržení, přejde nyní k druhému člověku. To žena nás přiměla, abychom zvolili smrt, ale život nám na svět přivedla také žena. Narodilo se tělo podobné tělu hříchu, aby tělo hříchu mohlo být očištěno.

Není tak proto odsouzeno tělo, ale vina musí zemřít, aby mohla žít přirozenost. Narodil se ten, který je bez viny, aby se v něm ten, který je vinen, mohl znovu narodit. Zajásejte, spravedliví! Slavíme narozeniny toho, jenž ospravedlňuje! Zajásejte, slabí a nemocní! Slavíme narozeniny Spasitele, jenž uzdravuje! Zajásejte, zajatci! Slavíme narozeniny Vykupitele! Zajásejte, otroci! Slavíme narozeniny toho, který je Pánem nade všemi pány! Zajásejte, svobodní! Slavíme narozeniny toho, který osvobozuje! Zajásejte, všichni křesťané! Slavíme narozeniny Krista!

Ten, který se narodil z matky, ustanovil tento den navěky; ten, který se zrodil z Otce, stvořil veškeré věky. Při svém prvním zrození žádnou matku neměl, při druhém nepotřeboval žádného lidského otce. Kristus se tedy narodil jak z Otce

i z matky, tak bez otce i bez matky. Z Otce se zrodil jako Bůh, z matky se narodil jako člověk. Bez matky se zrodil jako Bůh, bez otce jako člověk. Jeho zrození kdo vysvětlí, ať první bez času, nebo druhé bez mužského semene? Kdo vysvětlí jeho zrození bez počátku, nebo to, s nímž nelze žádné jiné narození srovnat? Kdo vysvětlí první zrození, o němž platí, že nikdy nebylo času, kdy by nebylo, či druhé, jakého dříve nebylo a nikdy již nebude? Kdo vysvětlí to zrození, které nemá konce, a ono, které má počátek tam, kde cíl?

Proroci proto pravdivě zvěstovali, že se má narodit, zatímco nebesa a an-

dělé ohlašovali, že se již narodil, Ten, který udržuje celý svět, ležel v jeslích – současně nemluvně i Slovo. Toho, kterého nemohla obsáhnout nebesa, nesla ve svém lůně jediná žena. Ta vládla našemu Vládci, nosila toho, v němž jsme, to ona kojila náš chléb. Zjevná slabosti a podivuhodná pokoro, v níž se božství zcela ukrylo! Matku, na které ve svém dětství závisel, řídil svou mocí, a tu, z jejíž prsou sál, živil pravdou. Kéž nás ten, který se nebál přijmout ani první krůčky našeho života, přivede svými dary k plnosti. Kéž nás ten, který se kvůli nám chtěl stát synem člověka, učiní syny Božími!

Farní houby

V neděli 10. listopadu se v Košátkách konala podzimní mykologická vycházka. Navzdory mlhavému počasí se nás sešla slušná skupinka. Překvapivě jsme nacházeli dost hřibů podborováků, Jan Holec nás však učil sbírat i všelijaké chutné fialové prašivky. Že nám dobře poradil, je vidět nejen z toho, že jsme si pochutnali na dobré smaženici, ale hlavně že jsme konzumaci fialových hub ve zdraví přežili. Díky Janu Holcovi i hlavnímu organizátorovi Zbyňkovi Ludvíkovi, který nás na závěr procházky pozval na opékání buřtů na svou zahradu.

Michal Kulich

Katarina Holcová: Po škole u svojich detí

Advent. Išla som domov z predviačného nákupu. Kočík plný vecí som sotva tlačila pred sebou. Bolo pomerne neskoro a deti boli nespokojné. Chceli byť doma. Tam ma čakal večerný maratón a dnes som bola na večeru, kúpanie a ukladanie detí sama. Zrazu som si všimla pri kraji chodníka starenku opretú o zábradlie. Prosila ma o pomoc. Vybrala sa na prechádzku a precenila svoje sily. Nevládala sa dostať domov. Prečo jej však mám pomáhať práve ja s dvoma malými deťmi? Veď okolo chodilo toľko ľudí. Chcela som ju odkázať na niekoho iného. Veď ja naozaj nemôžem. Deti plakali.

Alebo jej mám pomôcť práve ja?

Práve preto, že bol advent. Pán Ježiš prichádza. A zobral si podobu nešťastnej starenky na kraji chodníka. „Konvoj“ zložený zo starenky, kočíka s plačúcim dieťaťom a plne naloženého nákupom, druhej dcéry, ktorá mrnká, že chce piť a že ju bolia nožičky a zo mňa sa pomaličky sunul hore ulicou. Starenku sme odvedli domov, zapriali jej pekné sviatky a šli sme domov. V duchu som sa hnevala na staršiu dcéru, ktorá neprestajnými sťažnosťami uvádzala starenku do pomykova. O to viac ma prekvapila, keď sa ma pred spaním spýtala: „Pomôžeme tej babičke aj nabudúce?“

Pokračování příště...

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána
Svémyslice, kostel sv. Prokopa
Zápy, kostel sv. Jakuba
Mratín, kostel sv. Michala
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha

Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, **Ne 8.30**
Ne 10.30
Ne 14.30
1. sobota v měsíci 16.15
mše nejsou
3. sobota v měsíci 16.15

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, sv. Václava
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie
Mochov, sv. Bartoloměje
Nehvizdy, sv. Václava
Chvaly, sv. Ludmily

Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, **Ne 9.00, 18.00**
St, Pá 17:30, **Ne 9.30**
Ne 8.00
Ne 11.00
Čt, Pá 18.30, So 8.30, 18:30, **Ne 8.30**
